

## UZASADNIENIE

W dniu 26 maja 2017r. małoletnia K. M. (1) działająca przez matkę A. L. wniosła do Sądu Rejonowego w Kaliszu pozew przeciwko T. M. (1) o podwyższenie alimentów z kwoty 470 zł miesięcznie do kwoty po 900 zł miesięcznie płatnych do rąk matki małoletniej powódki, z góry do dnia 10-go każdego miesiąca poczynając od dnia 26 maja 2017r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie braku zapłaty w terminie którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu matka małoletniej powódki wskazała, iż od momentu ostatniego orzeczenia regulującego wysokość alimentów sytuacja w zakresie małoletniej K. uległa znaczącej zmianie w zakresie usprawiedliwionych potrzeb oraz wysokości jej utrzymania. Dotychczasowa kwota alimentów nie jest wystarczająca na pokrycie niezbędnych potrzeb życia codziennego małoletniej.

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt III RC 229/17.

W dniu 26 maja 2017r. A. P. początkowo działająca samodzielnie, a następnie przez matkę A. L. wniosła do Sądu Rejonowego w Kaliszu pozew przeciwko T. M. (1) o podwyższenie alimentów z kwoty 530 zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie płatnych z góry do dnia 10-go każdego miesiąca poczynając od dnia 26 maja 2017r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie braku zapłaty w terminie którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż od wydania wyroku dotyczącego płacenia alimentów przez pozwanego jej sytuacja uległa znaczącej zmianie w zakresie usprawiedliwionych potrzeb oraz wysokości jej utrzymania. Dotychczasowa kwota alimentów nie jest wystarczająca na pokrycie jej niezbędnych potrzeb życia codziennego.

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt III RC 230/17.

Postanowieniem z dnia 07 lipca 2017r. Sąd Rejonowy w Kaliszu połączył do wspólnego rozpoznania sprawę III RC 230/17 ze sprawą III RC 229/17 i postanowił prowadzić łącznie pod sygnaturą III RC 229/17.

Pozwany T. M. (2) działający przez pełnomocnika procesowego, w osobie adwokata w odpowiedzi na pozew wniesionej do tut. Sądu w dniu 07 listopada 2017r. wniósł o oddalenie powództw w całości.

W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego podniósł, iż pozwany w dalszym ciągu pracuje w Niemczech i jego zarobki nie uległy zmianie, a w ostatnich dwóch latach koszty jego utrzymania znacznie wzrosły. Pomimo, iż z zaświadczenia o zarobkach wynika, że wynagrodzenie pozwanego wynosi 910 euro miesięcznie, to wzrost ten jest tylko pozorny i wynika on z podwyższenia minimalnego wynagrodzenia w Niemczech. Pracodawca pozwanego tak naprawdę wypłaca mu niższe wynagrodzenie od tego wskazanego w umowie i rzeczywiście pozwany otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok. 750 euro miesięcznie, co w przeliczeniu na złotówki daje kwotę ok. 3 177 zł. Pełnomocnik pozwanego wskazał, iż pozwany w sierpniu 2015r. przeżył udar, co pogorszyło stan jego zdrowia i musi on ponosić większe wydatki związane z kosztami leczenia. Ponadto, żona pozwanego jest osobą schorowaną, nie pracującą. Wskazał, iż pozwany kwestionuje miesięczne koszty utrzymania powódek i uważa, że zostały one zawyżone.

Na rozprawie w dniu 08 listopada 2017r. matka powódek oświadczyła, iż podtrzymuje żądanie pozwu odnośnie małoletniej K., natomiast wniosła o podwyższenie alimentów na rzecz córki A. do kwoty po 1300 zł miesięcznie.

Pozwany oświadczył, iż wnosi jak w odpowiedzi na pozew tj. o oddalenie powództwa w całości.

### **Sąd ustalił co następuje:**

A. P. ur. (...) i małoletnia K. M. (1) ur. (...) pochodzą ze związku małżeńskiego A. L. i T. M. (1).

Małżeństwo rodziców powódek zostało rozwiązane przez rozwód.

Sąd Rejonowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 18 maja 2015r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt III RC 469/14 zmienił obowiązek pozwanego T. M. (1) względem małoletniej wówczas A. M. (1) (obecnie P.) w ten sposób, że podwyższył alimenty na jej rzecz z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty po 530 zł miesięcznie płatne z góry do dnia 10-go miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat. Sąd zmienił również obowiązek alimentacyjny pozwanego względem młodszej córki K. podwyższając alimenty na jej rzecz z kwoty 300 zł miesięcznie do kwoty po 470 zł miesięcznie.

(dowód: wyrok SR w Kaliszu z dn. 18.05.2015r. na k. 255 w aktach sprawy III RC 469/14)

W dacie ostatniego wyrokowania w przedmiocie alimentów powódka A. P. uczęszczała do II klasy Technikum Ekonomicznego w K., natomiast małoletnia powódka K. M. (2) była uczennicą klasy I Gimnazjum nr 9 w K.. Matka powódek na książki dla córki A. przeznaczyła wówczas kwotę ok. 500 zł, na książki małoletniej K. przeznaczyła kwotę ok. 300 – 400 zł, zakupiła dla małoletniej K. mundurek za kwotę 22 zł, 5 T-shirtów i bluzy polarowe za kwotę 70 zł. Poza tym na wyprawkę wydała ok. 100 – 150 zł na każdą z córek. Opłacała składki w szkole w kwocie po 5 zł na dziecko, we wrześniu 2014r. na ubezpieczenie córki A. wydała 42 zł, a na ubezpieczenie córki K. 40 zł. Małoletnie wówczas dziewczynki wyjeżdżały na wycieczki szkolne, których koszt wynosił – dla A. 250 zł, a dla K. 200 zł.

Na miesięczne koszty utrzymania każdej z dziewczynek składało się: żywienie 500 zł, odzież 150 zł (1800 zł rocznie), środki czystości 40 zł, telefon komórkowy 79 zł. Małoletnie chorowały. Małoletnia K. chorowała na nawracające zapalenia oskrzeli i górnych dróg oddechowych, refluks żołądka, niedobór IgG, miała szmery nad sercem i glistnicę oraz skoliozę i bóle głowy. Była objęta leczeniem ortodontycznym, miała założone aparaty ortodontyczne na górne i dolne zęby, które niedługo miały być zdejmowane. Koszt aparatu retencyjnego wynosił 1000 zł.

Małoletnia A. również chorowała na nawracające zapalenia oskrzeli i górnych dróg oddechowych, alergiczny nieżyt nosa, bóle brzucha i głowy. Ponadto, miała wadę wzroku i astygmatyzm, raz w roku musiała mieć wymieniane okulary, których przeciętny koszt wynosił ok. 500 zł rocznie.

Od 21 do 31 lipca 2014r. małoletnie przebywały w Wojewódzkim Centrum (...) w I. w celu diagnostyki i leczenia. We wrześniu 2014r. małoletnia K. przebywała w Klinice (...) w Ł.. W maju 2015r. małoletnia wówczas A. przebywała w szpitalu w K. z uwagi na pehametrię i gastrokopię. Małoletnie przyjmowały leki alergiczne i pulmonologiczne. Raz na pół roku jeździły na wizyty do lekarza kardiologa do O. i do P. do pulmonologa. Każdy dojazd kosztował przeciętnie 50 zł na benzynę, dojazd do Ł. ok. 250 zł. Koszt przyjmowanych przez małoletnie leków kształtował się na poziomie ok. 150 zł miesięcznie.

Małoletnie mieszkaly wówczas z matką, jej mężem L. L. (1), bratem M. L. i dziadkiem E. B. w K. przy ulicy (...). Opłaty za w/w lokal kształtowały się następująco : czynsz ok. 1000 zł, energia elektryczna 330 zł raz na 2 miesiące, gaz ok. 70 zł na 2 miesiące, kablówka i Internet ok. 150 zł miesięcznie.

Matka w/w A. L. pracowała wówczas w (...) Transport i przeciętnie zarabiała 1680 zł brutto miesięcznie. Mąż A. L. z zawodu kierowca był zatrudniony w firmie (...) za miesięcznym wynagrodzeniem wynoszącym ok. 2000 – 3600 zł netto miesięcznie.

A. L. korzystała z pomocy finansowej swojego ojca E. B.. Miała zadłużenie u ojca na kwotę 13000 zł, przeciętnie oddawała ok. 2000 zł na pół roku.

(dowód: zeznania A. L. z dnia 19.11.2014r. k. 102 – 103 w aktach sprawy III RC 469/14, zeznania A. L. z dnia 04.05.2015r.k. 245-247 w aktach sprawy III RC 469/14, rachunki na na k. 213-233, 24-40, 125-135 w aktach sprawy III RC 469/14, wydruki listy płac na k. 62-71 , 206-211, w aktach sprawy III RC 469/14, zaświadczenia k. 134-135, 136-138 w aktach sprawy III RC 469/14, informacji na k. 7-20 , 81-89 w aktach sprawy III RC 469/14)

Pozwany wówczas mieszkał wraz z żoną J. M. oraz teściową H. P. w miejscowości (...), gm. Koło. Koszty utrzymania domu kształtowały się następująco: gaz 50 zł miesięcznie, woda 110 zł co kwartał, telewizja i (...) 150 zł miesięcznie,

energia elektryczna 300 zł co 2 miesiące, opał 3000 zł rocznie. Na wyżywienie w/w przeznaczali kwotę ok. 700 zł miesięcznie.

Teściowa pozwanego otrzymywała zasiłek przedemerytalny w kwocie ok. 600 zł miesięcznie, nie ponosiła ona kosztów utrzymania mieszkania.

Małżonka pozwanego z wykształcenia technik do spraw żywienia, nie pracowała od 2006r. Chorowała na nowotwór narządów kobiecych i niewydolność płuc, nie otrzymywała renty. Od grudnia 2014r. była zarejestrowana w PUP w K. jako bezrobotna. J. M. została zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i mogła podjąć pracę niewymagającą dużego wysiłku fizycznego w dobrych warunkach środowiskowych, w warunkach pracy chronionej.

T. M. (1) z zawodu malarz tapeciarski pracował okresowo na terenie Niemiec. Pracował 6-7 miesięcy w roku, przez 7 tygodni pracował, następnie 7 tygodni miał przerwy w pracy, w ciągu której przyjeżdżał do Polski. Pozwany pracował w gospodarstwie ogrodniczym jako pracownik rolny, za okres od kwietnia 2014r. do grudnia 2014r. zarobił 6909 euro, przeciętnie 770 euro miesięcznie. Będąc poza granicami kraju na wyżywienie przeznaczał 180 – 200 euro miesięcznie, opłacał koszty wody i prądu w kwocie do 200 euro co 2 miesiące. Pozwany nie rejestrował się w PUP będąc w Polsce, gdyż nie chciał ponosić kosztów tłumaczenia dokumentów i tracić czasu na wyjazd do K.. Będąc w Polsce pozwany nie pracował.

Pozwany okresowo leczył się na kolana, na leczenie wydawał ok. 800 zł rocznie, na leki dla żony przeznaczał ok. 100 – 150 zł miesięcznie, a w razie konieczności wyjazdu do lekarza ok. 400 zł na benzynę.

T. M. (1) od 11 lat nie miał żadnego kontaktu z córkami A. i K., płacił jedynie alimenty, nie interesował się sprawami dzieci, był pozbawiony władzy rodzicielskiej.

(dowód: zeznania T. M. (1) 19.01.2015r. na k. 166-168 w aktach sprawy III RC 469/14, zeznania T. M. (1) 04.05.2015r. na k. 248-249 w aktach sprawy III RC 469/14, rachunki i faktury na k. 114-117, 146-150, 190, 199 w aktach sprawy III RC 469/14, orzeczenie o niepełnosprawności k. 145a, 202 w aktach sprawy III RC 469/14, zaświadczenia na k. 157,152 w aktach sprawy III RC 469/14, karty informacyjne k. 182,203 w aktach sprawy III RC 469/14)

Powódka A. P. ma aktualnie 20 lat. We wrześniu 2015r. zmieniła swoje nazwisko z (...) na nazwisko Park. Zmiana nazwiska była podyktowana urazem powódki do pozwanego, który nie interesował się córką i od lat nie utrzymywał z nią żadnego kontaktu.

Powódka ukończyła Technikum Ekonomiczne w K.. Zdała maturę, nie zdała jednak egzaminu technicznego z technik organizacji reklamy. Powódka ma zamiar poprawić w/w egzamin i wówczas uzyska zawód technika organizacji reklamy.

Powódka od października 2017r. podjęła studia niestacjonarne wieczorowe na kierunku filologia koreańska na Uniwersytecie im. A. M. (2) w P.. Zajęcia ma w poniedziałki, środy i czwartki w godzinach od 15:00 do 20:00. Czesne za studia wynoszą 687,50 zł miesięcznie. Powódka wydała 150 zł na ksero podręczników potrzebnych na studia.

W P. wynajmuje jednoosobowy pokój, którego koszt wynosi 810 zł miesięcznie. Przy wynajmie powódka wpłaciła kaucję za mieszkanie w kwocie 810 zł.

Ponadto, na miesięczne koszty utrzymania powódki składa się: składka na polisę 48 zł, wyżywienie 400 zł, doładowanie karty aglomeracyjnej 60 zł (15 zł tygodniowo), odzież 150 – 170 zł, zeszyty i przybory 25 zł (50 zł na 2 msc), środki czystości 70 zł. Raz, dwa razy w miesiącu przyjeżdża pociągiem do domu rodzinnego. Na przyjazd przeznacza wówczas 30 zł w dwie strony.

A. P. ma wadę wzroku i raz na 2 lata wymienia okulary, których koszt wynosi ok. 700 zł. Leczy się u lekarza neurologa w ramach funduszu, w listopadzie 2017r. miała robione badanie tomograficzne, którego koszt wyniósł 150 zł. W

listopadzie 2017r. miała operacyjnie usuwany ząb. Zabieg kosztował 600 zł. W marcu 2018r. miała umówioną wizytę do lekarza psychiatry.

A. P. przekracza próg dochodowy do otrzymania stypendium socjalnego. O stypendium naukowe będzie mogła ubiegać się po ukończeniu pierwszego roku studiów. Nie poszukiwała pracy zarobkowej.

(dowód: paragony k. 23 – 31, 123, 125, 127, 129, 136 – 140, 184, decyzja Kierownika USC w K. z dn. 17.09.2015r. k. 39, decyzja o przyjęciu na studia k. 111, dokumenty na k. 112 – 116, 124,126, 181, 182, 183, 188, faktury k. 117, 120 – 121, poliso – wniosek k. 118- 119, potwierdzenie przelewu k. 112, zeznania A. L. z dn. 08.11.2017r. k. 142 – 144 czas od 00:04:04 do 00:44:23, pismo z UM w K. k. 168, zaświadczenie na k. 173, 179, rachunek k. 180, zeznania A. P. z dn. 15.01.2018r. k. 205 – 208 czas od 00:29:07 do 01:09:34, zeznania A. L. z dn. 15.01.2018r. k. 208 – 209 czas od 01:09:59 do 01:39:12, świadectwo ukończenia technikum k. 216 – 217, zeznania uzupełniające A. L. z dn. 12.03.2018r. k. 239- 240 , zeznania uzupełniające A. P. z dn. 12.03.2018r. k. 240 -241 )

Obecnie małaletnia K. M. (1) ma 17 lat i jest uczennicą I klasy II Liceum Ogólnokształcącego w K.. Na rozpoczęcie roku matka małaletniej zakupiła dla córki książki w antykwariacie za łączną kwotę 390 zł, książkę do języka angielskiego za 60 zł, książkę do języka francuskiego za 80 zł, ksero ćwiczeń do języka angielskiego 20 zł. Ponadto, na przybory szkolne dla małaletniej przeznaczyła ok. 150 zł.

Małaletnia powódka raz w tygodniu uczęszcza na korepetycje z języka angielskiego, których godzina lekcyjna kosztuje 50 zł oraz zajęcia dodatkowe z matematyki i fizyki, których koszt wynosi również 50 zł za jedno zajęcia.

Małaletnia K. w dalszym ciągu mieszka wraz z matką, jej mężem, 12-letnim bratem oraz dziadkiem w mieszkaniu własnościowym należącym do dziadka dziewczynki. Dziadek opłaca czynsz za mieszkanie w kwocie 970 zł, natomiast A. L. przelewa mu na konto kwotę w granicach 690 zł. Ponadto, dziadek małaletniej płaci za gaz ok. 60 -100 zł na 2 miesiące, a matka małaletniej opłaca prąd w kwocie 300 – 400 zł na dwa miesiące.

Na koszty miesięczne koszty utrzymania małaletniej K. składa się: wyżywienie 400 zł, odzież 150 zł, środki czystości 75 zł. Małaletnia leczy się prywatnie u lekarza endokrynologa. Wizyta kosztuje 100 zł. Cierpi na bóle stawowo – kolanowe. Uczęszcza w ramach funduszu do psychologa.

A. L. w dalszym ciągu jest zatrudniona w (...) Sp. z o.o. za miesięcznym wynagrodzeniem wynoszącym ok. 1400 zł netto miesięcznie. Otrzymuje świadczenie 500+ na syna.

Małżonek w/w pracuje w charakterze kierowcy w firmie (...) za wynagrodzeniem wynoszącym ok. 3500 – 3800 zł netto miesięcznie. Jest on obciążony obowiązkiem alimentacyjnym na pełnoletnie dzieci w łącznej kwocie 1600 zł miesięcznie.

Dziadek małaletniej otrzymuje emeryturę. (...) pomaga A. L.. Obecnie zadłużenie matki małaletniej u jej ojca wynosi 2200 zł. Matka małaletniej pożyczka pieniądze również od innych osób m.in. od swojego brata. Aktualnie posiada ok. 500 zł zadłużenia u innych osób.

Rodzina w 2017r. była na wakacjach w Chorwacji. Koszt wakacji wyniósł 3254 zł. Matka powódek wraz z mężem spłacili w/w wakacje w ratach.

(dowód: paragony k. 7 – 13, 136-140, zaświadczenie z US w K. k. 42 wydruk listy płac k. 43 – 44, 130 – 134, zeznania A. L. z dn. 08.11.2017r. k. 142 – 144 czas od 00:04:04 do 00:44:23, skierowanie k. 185, dowód wpłaty k. 186, zeznania A. P. z dn. 15.01.2018r. k. 205 – 208 czas od 00:29:07 do 01:09:34, zeznania A. L. z dn. 15.01.2018r. k. 208 – 209 czas od 01:09:59 do 01:39:12 , paragony k. 230-231, 238skierowanie k. 234, 233, zeznania uzupełniające A. L. z dn. 12.03.2018r. k. 239- 240 )

Pozwany T. M. (1) w dalszym ciągu okresowo pracuje w filmie rolniczej w Niemczech. Pracę wykonuje po 8 godzin dziennie. Miesięczne wynagrodzenie pozwanego wynosi 1149,95 euro netto. Z wynagrodzenia jest mu odciągana kwota

240 euro tytułem czynszu za mieszkanie. Pensja pozwanego jest mu wypłacana do ręki. Ponadto, opłaca prąd w kwocie ok. 200 euro w okresie jesienno – zimowym, w okresie letnim 180 euro, telefon i Internet w kwocie 10 euro oraz telewizję w kwocie 40 euro miesięcznie. Na wyżywienie na terenie Niemiec przeznacza 180 – 200 euro miesięcznie, środki czystości 10 – 20 euro miesięcznie, leki 10 euro na 2 miesiące. Opłaca składkę ubezpieczenia w kwocie 109 euro rocznie.

W 2016r. pozwany osiągnął dochód w wysokości 38431,63 zł brutto.

T. M. (1) wykonuje pracę przez 7 tygodni, a następnie przez 7 tygodni jest na bezpłatnym urlopie. Wówczas przyjeżdża do Polski. Koszt jego przyjazdu z Niemiec wynosi ok. 800 zł. Obecnie w styczniu 2018r. pozwany zarejestrował się w PUP jako osoba bezrobotna.

W Polsce pozwany w dalszym ciągu mieszka wraz z małżonką J. M. i teściową H. P. w miejscowości (...). Opłaty za dom wynoszą: prąd 240- 250 zł na 2 miesiące, woda 100 zł na dwa miesiące, gaz 60 zł miesięcznie, wywóz nieczystości 120 zł dwa razy do roku, telefon i Internet 110 zł miesięcznie, opał na cały sezon 3000 – 3500 zł. Teściowa pozwanego dokłada do kosztów utrzymania mieszkania kwotą 300 zł miesięcznie, resztę opłaca pozwany.

W styczniu 2016r. pozwany dołożył się kwotą 3000 zł na zakup nowego pieca do domu. Cały koszt pieca wyniósł 58000 zł. W lutym 2018r. zakupił dla siebie okulary korekcyjne, których koszt wyniósł 419 zł.

Pozwany leczy się prywatnie u lekarza ortopedy. Wizyta kosztuje 120 zł. Od stycznia 2018r. do lutego 2018r. wydał na leczenie u ortopedy ok. 800 zł.

H. P. otrzymuje zasiłek przedemerytalny w kwocie 820 zł miesięcznie.

J. M. jest zaliczona do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym z wskazaniem do podjęcia odpowiedniego zatrudnienia, pracy lekkiej w dobrych warunkach środowiskowych, w warunkach pracy chronionej. Nie jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy. Bezpłatnie opiekuje się dziećmi brata. Nie otrzymuje żadnych zasiłków, nie ma prawa do renty, pozostaje na utrzymaniu pozwanego.

Żona pozwanego posiada samochód marki F. (...) rocznik 2005 oraz we współwłasności z bratem samochód marki O. (...) rocznik 2008.

Pozwany w dalszym ciągu jest pozbawiony władzy rodzicielskiej nad małoletnią K.. Nie utrzymuje on żadnego kontaktu z córkami, prócz płacenia alimentów w żaden sposób nie uczestniczy w życiu swoich dzieci.

(dowód: faktury k. 85, 87, 95, 98, 99, 102, 105,106, paragony k. 93-94, 107 – 108, dokument dostawy wyrobów węglowych k. 86, orzeczenie o niepełnosprawności k. 103, zeznania T. M. (1) z dn. 08.11.2017r. k. 144– 145 czas od 00:44:23 do 01:15:25, pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. k. 165, pismo Starostwa Powiatowego w K. k. 170, zaświadczenie k. 190, zaświadczenie o zarobkach k. 191 – 192, paragon k. 193, 196, 197, rachunek k. 194, pismo ubezpieczyciela k. 195, wynik badania k. 198-199, decyzja Starosty K. z dn. 10.01.2018r. k. 201, pismo pracodawcy k. 203, zeznania T. M. (1) z dn. 15.01.2018r. k. 209 – 210 czas od 01:40:53 do 01:57:12, zeznania uzupełniające T. M. (1) z dn. 12.03.2018r. k. 240)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o wyżej powołane dowody. Sąd dał wiarę zeznaniom A. P., A. L. oraz T. M. (1) w zakresie ujętym w stanie faktycznym.

Sąd nie dał wiary zeznaniom T. M. (1) co do okoliczności, iż nie będzie on wykonywał już pracy na terenie Niemiec i obecnie poszukuje pracy na terenie Polski. Pozwany od lat pracuje na terenie Niemiec u tego samego pracodawcy. Pozwany przez 7 tygodni przebywał poza granicami kraju, a następnie przez 7 tygodni w Polsce. W tym czasie nie wykonywał żadnej pracy zarobkowej. Jak sam zeznał na rozprawie w dniu 08 listopada 2017r., zrezygnowałby z pracy w Niemczech dopiero wtedy, gdyby znalazł lepszą. Ponadto, pozwany jak sam zeznał nie posiada żadnych oszczędności, na jego utrzymaniu pozostaje jego małżonka J. M., która pomimo tego, że może podjąć pracę w

warunkach pracy chronionej nie czyni żadnych starań by taką pracę podjąć. Zdaniem Sądu zarejestrowanie się przez pozwanego w PUP jako osoba bezrobotna w styczniu 2018r. było dokonane na użytek niniejszej sprawy i korzystnego dla pozwanego rozstrzygnięcia.

Podkreślenia wymaga również, iż pozwany w pierwszej kolejności jest zobowiązany do alimentacji swoich dzieci, a w dalszej kolejności żony, która mogłaby wykorzystać swoje możliwości zarobkowe oraz teściowej, która posiada własne dochody. Z przedłożonego przez pozwanego zaświadczenia, przetłumaczonego na polski również nie wynika, że pozwany w 2015r. przebył udar.

Abstrahując od powyższego pozwany nie przedłożył żadnego zaświadczenia potwierdzającego, iż z powodu stanu zdrowia jest on niezdolny do pracy. Należy również zauważyć, iż pozwany pomimo tego, że jak wskazywał nie ma żadnych oszczędności to jednak był w stanie wyłożyć kwotę 3000 zł na kupno nowego pieca.

### **Sąd zważył co następuje:**

Obowiązek alimentacyjny jest jednym z podstawowych obowiązków ciążyących na obojgu rodzicach względem ich wspólnego dziecka.

Zgodnie z art. 133 § 1 KRiO (Dz.U. 1964 Nr 9, poz. 59 z późniejszymi zmianami) rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania.

Zgodnie z art. 135 § 1 KRiO zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Art. 136 KRiO stanowi, iż jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych.

Zgodnie z art. 138 krio można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w razie zmiany stosunków, przy czym o zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej zaś strony możliwości zarobkowe strony zobowiązanej do alimentacji (art. 135 § 1 krio).

Współzależność między usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego a zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez oboje rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 krio. Rodzice w zależności od swoich możliwości zobowiązani są zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienie, mieszkanie, odzież, środki higieny osobistej, leczenia w razie choroby) jak i duchowych, kulturalnych a także wychowania, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Nie ma znaczenia okoliczność, że dziecko ukończyło osiemnaście lat życia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 1999r. w sprawie o sygn. akt III CKN 278/98). Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2000r. w sprawie I CKN 1177/99 w szczególności nie może zwolnić rodziców od obowiązku świadczeń alimentacyjnych okoliczność, że dziecko jest faktycznie utrzymywane przez kogo innego.

W przypadku małoletnich dzieci stron w zakres ich usprawiedliwionych potrzeb wchodzi wydatki związane bezpośrednio z ich utrzymaniem, takie jak wydatki na wyżywienie, naukę, odzież, czy też środki higieniczne, ale także związane z utrzymaniem miejsca zamieszkania, w którym ulokowane jest ich centrum interesów życiowych. Dopiero bowiem uwzględnienie wszystkich wydatków powiązanych z utrzymaniem małoletnich dzieci

stron prowadzi do uzyskania miarodajnego określenia poziomu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych do świadczeń alimentacyjnych (postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 19 listopada 2012r. sygn. akt I Acz 1711/12).

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do podwyższenia alimentów od T. M. (1) na rzecz jego córek A. P. i małoletniej K. M. (1). Od momentu wydania orzeczenia w przedmiocie ostatnich alimentów na rzecz powódek minęło ponad 2 lata. Przez cały ten okres usprawiedliwione potrzeby powódki A. P. oraz małoletniej powódki K. M. (1) wzrosły.

Małoletnia K. obecnie jest uczennicą liceum, koszty jej utrzymania kształtują się w ocenie sądu na poziomie ok. 1200 zł miesięcznie. Pozwany powinien partycypować w połowie w/w kosztów utrzymania swojej małoletniej córki. Natomiast starsza z córek pozwanego A. P. podjęła studia niestacjonarne wieczorowe w P. i jej koszty utrzymania kształtują się na poziomie ok. 2300 zł miesięcznie wraz z czesnym za studia. Podkreślenia wymaga, iż A. P. zajęcia ma jedynie trzy razy w ciągu tygodnia, w godzinach popołudniowych. Powódka po zdaniu egzaminu technicznego uzyska zawód technika organizacji reklamy. Zdaniem Sądu w/w mogłaby podjąć pracę, która pozwoliłaby jej pokrywać chociażby czesne za studia. Z doświadczenia życiowego Sądu wynika, iż w dużych miastach, popularnych wśród studentów, do którego niewątpliwie należy P., przy dołożeniu należytego wysiłku, bezproblemowo można znaleźć pracę dopasowaną godzinowo do zajęć studenckich. Powódka wybierając tryb kształcenia powinna brać pod uwagę możliwości finansowe swoich rodziców. Tryb studiów powódki pozwala jej na podjęcie pracy zarobkowej i częściowe pokrywanie swoich kosztów utrzymania, które niewątpliwie są generowane przez koszty czesnego.

Matka powódek w dalszym ciągu jest zatrudniona w firmie (...) Sp. z o.o. obecnie za miesięcznym wynagrodzeniem wynoszącym ok. 1400 zł netto miesięcznie. W dalszym ciągu korzysta z pomocy finansowej swojego ojca, od którego pożycza pieniądze i je oddaje. Czyni one osobiste starania w wychowanie i utrzymanie powódek, gdyż pozwany w dalszym ciągu (od wielu lat) nie interesuje się sytuacją swoich dzieci.

W sytuacji życiowej pozwanego nie doszło do istotnych zmian. T. M. (1) zarówno obecnie jak i w momencie ustalania ostatnich alimentów wykonuje pracę na terenie Niemiec, za miesięcznym wynagrodzeniem wynoszącym 1149,95 euro netto. Jak już wyżej wskazano Sąd nie dał wiary pozwanemu, iż zrezygnował on całkowicie z pracy zarobkowej poza granicami kraju. Ponadto, jak wynika z dyspozycji wyżej powołanego przepisu art. 136 KRiO jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych. Zatem nawet przy przyjęciu, że pozwany zrezygnował z pracy na terenie Niemiec to jego możliwości zarobkowe pozostają bez zmian. Pozwany nie przedłożył żadnego zaświadczenia, iż schorzenia na które choruje powodują jego niezdolność do wykonywania pracy. Zdaniem Sądu schorzenia pozwanego są normalnymi dolegliwościami związanymi z wiekiem. Z zasad doświadczenia życiowego wynika bowiem, iż osoby w wieku pozwanego zmagają się z różnego rodzaju dolegliwościami chorobowymi, nie są osobami całkowicie zdrowymi. Należy wskazać, iż na utrzymaniu pozwanego pozostaje jego małżonka J. M., która pomimo tego, że mogłaby podjąć pracę zgodną z jej stanem zdrowia, nie pracuje. Małżonka pozwanego mogłaby podjąć pracę chociażby na 1/2 etatu by wspomóc męża w swoich kosztach utrzymania oraz w kosztach utrzymania wspólnie zajmowanego domu. Zdaniem Sądu pozwany ma możliwości zarobkowe pozwalające mu na partycypowanie w kosztach utrzymania małoletniej K. na poziomie 600 zł miesięcznie oraz córki A. na poziomie 800 zł miesięcznie. Pozwany osiąga dochód w kwocie 1149,95 euro miesięcznie, jego miesięczne wydatki wynoszą 694 euro miesięcznie, pozostaje mu zatem do dyspozycji kwota 455,95 euro, co stanowi kwotę ok. 1869 zł. Koszty utrzymania domu w Polsce wynoszą łącznie ok. 610 zł miesięcznie. Teściowa pozwanego dokłada się kwotą 300 zł, zatem pozwany opłaca rachunki w kwocie 310 zł. Pozwanemu pozostaje zatem do dyspozycji kwota 1559 zł. Zważyć należy, że wielokrotnie Sąd Najwyższy wskazywał, że trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich z obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Rodzice obowiązani są dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.03.2000 r., I CKN 1538/99, LEGALIS nr 56351).

W tych okolicznościach Sąd na podstawie wyżej powołanych przepisów orzekł jak w punkcie 1 i 2 sentencji wyroku podwyższając obowiązek alimentacyjny pozwanego względem małoletniej córki K. z kwoty 470 zł do kwoty po 600 zł

miesięcznie od dnia wniesienia pozwu tj. 26 maja 2017r., a względem pełnoletniej córki A. z kwoty 530 zł do kwoty po 800 zł miesięcznie od dnia 01 października 2017r. tj. od momentu podjęcia przez nią studiów.

W punkcie 3 sentencji wyroku dalej idące powództwa o podwyższenie alimentów Sąd oddalił jako nadmiernie wygórowane.

Orzeczenie o rygorze natychmiastowej wykonalności zawarte w punkcie 4 sentencji wyroku oparto na treści art. 333 § 1 kpc.

O kosztach jak w punkcie 5 sentencji wyroku Sąd orzekł przy zastosowaniu przepisu art. 102 kpc biorąc pod uwagę sytuację majątkową oraz życiową matki małoletniej powódki oraz powódki A. P..

Na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2005 Nr 167, poz. 1398 ze zm.) Sąd zasądził od T. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu opłatę sądową, od której powódki były zwolnione z mocy ustawy o czym w punkcie 6 wyroku.

SSR Katarzyna Mituta – Nawrocka

Sygn. akt III RC 229/17

## ZARZĄDZENIE

1. Odnotować,
2. Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć:  
- pełnomocnikowi pozwanego adw. M. K.
3. Za 14 dni lub wraz z apelacją

K., dn. 13.04.2018r.

SSR Katarzyna Mituta - Nawrocka